

EN RECORD DE BENET OLIVER I SUÑÉ

És amb una profunda pena que escric aquestes ratlles per evocar la figura de l'honorable Acadèmic i cordialíssim amic Benet Oliver i Suñé. Un boc amic de joventut. Ens coneguèrem a la Universitat on coincidírem en el Curs preparatori de Ciències, que llavors en dèiem d'Ampliació. La relació ja no cessà mai més sinó que anà creixent a mesura que ell i els seus familiars més pròxims m'honoraven amb la seva confiança en la meua capacitat assistencial. I tot seguit s'establí entre nosaltres una amistat sincera. Ningú que hagi conegut Oliver-Suñé se n'extranyarà gens. La seva bonhomia, la seva conversa fluïda, irònica i amable, exempta de crítiques i murmurations, les seves inquietuds espirituals i culturals, fins i tot la correcció i elegància de la seva presentació física, despertaven una simpatia que es convertia aviat en una amistat autèntica.

Però darrera els sentiments hi ha un fet: Oliver-Suñé era una figura singular i eminent de la Biologia catalana. De nissaga li venia. És just i oportú de dir que era fill de Benet Oliver i Rodés i nét de Lluís Suñé i Molist; pioner i mestre, el primer, de l'analítica clínica; pioner, el segon, de l'Oto-rino-laringologia que compaginava amb les seves afeccions literàries i musicals.

Llicenciat en Farmàcia a la Universitat de Barcelona i doctorat a la de Madrid, Benet Oliver-Suñé s'incorporà tot seguit al laboratori d'anàlisi del seu pare (el primer d'Es-

panya) on durant més de cinquanta anys treballà en l'aplicació de la física i de la bioquímica al diagnòstic clínic i a la bromatologia, especialment a les aigües minerals. En aquest camp de l'analítica nasqueren alguns dels seus treballs científics; el primer fou la seva tesi doctoral: "Determinació quantitativa d'acetona a l'orina". I del laboratori privat passà a l'universitari fins arribar, el 1933, a ésser el responsable del de la Càtedra de Patologia General de la Universitat Autònoma, dirigida per Joan Cuatrecases.

Els seus estudis no acaben a la nostra Universitat sinó que amb una beca de la Facultat de Farmàcia treballà a l'Institut Pasteur de París sota el guiatge directe de Roux i de Calmette. Aquesta activitat científica fruità en algunes memòries que foren publicades als *Comptes Rendus de la Société de Biologie*. Les seves ganes d'aprendre no s'extingiren, però; amb aquesta inquietud participà en molts congressos de Biologia i visità assíduament laboratoris i centres de treball científic de tota Europa.

Un altre aspecte de la personalitat d'Oliver-Suñé fou la seva dedicació a la docència. En la nostra època d'estudiants, la Microbiologia només figurava com assignatura al Doctorat de Farmàcia; però el 1928 el professor Deulofeu n'inicià l'ensenyament a Barcelona en uns cursos oficiosos en els quals són ajudants seus Oliver-Suñé i Cu-llrell-Reig. Un dels alumnes d'aquell temps,

el Dr. R. Jordi, recorda amb amor el modest laboratori de la Facultat de Farmàcia on Olivé-Suñé "ensenyava a manipular bacteris i estris amb una pulcritud que no deixava cap detall penjat". Amb la Universitat Autònoma del 1933 queda instituïda la càtedra de Microbiologia regida per Pere González amb Oliver-Suñé com a Professor adjunt. Desfeta la Universitat Autònoma el 1939, la Càtedra de Microbiologia no és restaurada fins el 1944 i tot seguit Oliver-Suñé guanya el càrrec de Professor adjunt per concurs-oposició; i el 1947 n'és Encarregat de curs fins que abandona la Universitat per considerar-la incompatible amb la seva feina a la Companyia d'Aigües de Barcelona. Però, amb tot, no deixa la docència perquè durant uns quants anys imparteix cursos d'Hidrologia subterrània i d'Enginyeria sanitària a les escoles d'Arquitectura i d'Enginyers Industrials.

La seva integració a la direcció del laboratori de la Societat General d'Aigües de Barcelona és un pas decisiu en la seva vida. I gosaria dir en la nostra; perquè si els barcelonins i els ciutadans de moltes poblacions veïnes hem pogut beure l'aigua de l'aixeta impunement ha estat gràcies a Oliver-Suñé. La dedicació a aquest camp fou total, responsable i ben reconeguda. Participà ja en la primera reunió de la *International Water Supply* i en fou ponent en els congressos ulteriors reunits a Brussel·les i a Barcelona. En aquest darrer fou nomenat secretari de la comissió tècnica. Fou president del grup de treball de l'Institut d'Hidrologia i intervingué en la redacció de les normes legals de qualitat de l'aigua i en la del Codi alimentari del 1967. El nombre de treballs i conferències, valuosíssims, sobre el tema de les aigües és quantios.

La seva autoritat en aquest camp fou acceptada arreu. El Ministeri d'Assumptes Exteriors el designà per a formar part dels Comitès tècnics de la Pol·lució de les aigües de la O.C.D.E. i de la O.N.U. (Ginebra 1961); i el Ministeri d'Indústria l'integrà, com a representant seu, en la Comissió de pol·lució de les aigües del Consell de Federacions Industrials d'Europa (París 1969). Representà Espanya en diversos Congres-

sos sobre problemes de les aigües: els de Ginebra, Londres, Milà i París. I com a delegat pel Sindicat Nacional d'Aigua, Gas i Electricitat participà en les reunions internacionals de París, Londres, Milà, Viena i Colònia.

Les seves publicacions i conferències són nombroses. La major part toquen temes hidrològics i altres tracten els mecanismes de la immunitat, de diversos punts de bacteriologia, de quimioteràpia i de virologia.

Les distincions, justíssimes, no li mancaren. Fou invitat d'honor al Simposi sobre problemes de virologia, a Lausana (1953), Membre fundador de la Secció Europea de l'Associació Internacional de les Societats de Microbiologia, representant d'Espanya a la *Organisation de Coopération et Développement Économique* (grup "pol·lució d'aigües") i a les sessions de treball sobre aigües residuals celebrades periòdicament pel Consell de Federacions Industrials d'Europa. El 1956 ingressà com a Membre numerari de la Reial Acadèmia de Farmàcia llegint el discurs reglamentari sobre "Interpretació dels resultats terapèutics de les vacunes autògenes en relació amb la tècnica preparatòria", i el 1965 entrà en aquesta Reial Acadèmia de Medicina com a Membre numerari llegint el corresponent discurs sobre "La pol·lució de les aigües". Era també Corresponent de les Reials Acadèmies de Farmàcia i de Medicina de Madrid.

Aquests aspectes tècnics de la vida i de l'obra d'Olivé-Suñé no poden donar una idea integral de la seva personalitat. Mai no donava la imatge del científic preocupat sinó la d'una persona plena d'humanitat i d'una joialitat permanent. Aquests trets de la seva actitud vital es reflectien (o potser s'originaven) en els seus lleures. Un d'ells era l'excursionisme. Soci del Centre Excursionista de Catalunya (com el seu pare i el seu fill) s'hi dedicà plenament mentre la seva capacitat física ho permeté. La xifra de 132 cims que aconseguí n'és una prova. Quan l'excursionisme hagué de cedir, es dedicà a la construcció de vaixells de guerra en miniatura. Les reproduccions, a l'escala 1/400, que va fer d'una dotzena de vaixells anglesos i alemanys que partici-

paren en la guerra mundial són perfectes. I sempre, com un *basso continuo*, la seva afecció a la música. Hereu de la filharmònica nissaga Suñé, la música, directa o gravada, l'acompanyà tota la vida.

Benet Oliver i Suñé, eminent en tants de

camp de la biologia, mereixerà sempre, per la seva bondat, un record entranyable de tots els que hem tingut l'impagable privilegi de la seva amistat.

J. Alsina i Bofill

FULL DE SUSCRIPCIÓ / HOJA DE SUSCRIPCION

Nom / Nombre

Adreça / Dirección

Ciutat / Ciudad

Suscripció anual, 1.500,- Ptas. / Suscripción anual, 1.500,- Ptas.

Forma de pagament / Forma de pago:

- Xec (a nom de la Revista de la Reial Acadèmia de Medicina)
Talón (a nombre de la Revista de la Real Academia de Medicina)
- Gir Postal / Giro Postal
- Banc / Banco

Si s'escau / En su caso:

Número de compte corrent / Número de cuenta corriente

Oficina bancària / Oficina bancaria

Conformitat / Conformidad

Data / Fecha

Signatura / Firma